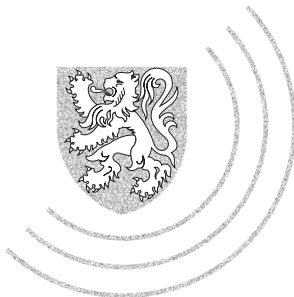

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

7 april 2004

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Koen Helsen en Jan Roegiers, mevrouw Ria Van Den Heuvel
en de heer Jan Van Duppen –**

betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door de heer Carlo Daelman**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Koen Helsen.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Erna Van Wauwe, de heren Jacques Devolder,
Koen Helsen, Bob Verstraete ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Carlo Daelman, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heer Luc Martens, mevrouw Ilse Van Eetvelde ;

de heren Jozef Browaeys, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

mevrouw Yamila Idrissi, de heer Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

2158 (2003-2004)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendement

INHOUD

	Blz.
I Voorafgaande reactie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, indiener van het voorstel van resolutie over hetzelfde onderwerp (866/1)	4
II Toelichting door de heer Koen Helsen, mede-indiener (2158/1)	4
III Algemene bespreking	5
IV Artikelsgewijze bespreking en stemming	7
V Stemming over het geheel	8
Tekst aangenomen door de commissie	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van decreet betreffende het niet-dringende liggend ziekenvervoer op 25 maart 2004. Het voorstel van decreet werd samen besproken met het voorstel van resolutie over hetzelfde onderwerp (*Parl. St. VI. Parl. 2001-02, nr. 866/1, verslag zie Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 866/4*) dat reeds op 13 februari 2003 werd toegelicht en waarover een hoorzitting werd georganiseerd op 27 mei 2003 (866/2).

I. Voorafgaande reactie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, indiener van het voorstel van resolutie over hetzelfde onderwerp (866/1)

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen meent dat de studiedag in januari 2004 over het niet-dringend liggend ziekenvervoer de aanleiding is geweest voor de meerderheidspartijen om in extremis een voorstel van decreet in te dienen. Op de hoorzitting over het voorstel van resolutie (27 mei 2003) is nochtans gebleken dat het voorstel van resolutie de essentie bevat, nl. : de zelfregulering van de sector als voorbereiding voor een normatieve regeling (decreet) ; aandacht voor kwaliteit van de zorgverlening, de uitrusting en de opleidingen ; doorzichtigheid van de financiering en betaalbaarheid voor de cliënt. Wat spreker ook opviel was het probleem dat heel wat personeel in de sector op niet-statutaire basis werkt : als vrijwilliger, in bijberoep of in het zwart. De sector is vragende partij om meer jobs te creëren ; volgens hen zouden in Vlaanderen 5000 jobs bij gecreëerd kunnen worden.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vraagt wat de meerwaarde is van voorliggend voorstel van decreet. Het is naar inhoud veeleer een voorstel van resolutie en het is bovendien onvolledig.

II. Toelichting door de heer Koen Helsen, mede-indiener (2158/1)

Het voorstel van decreet is een gevolg van de bekommernissen opgenomen in het voorstel van resolutie. Aan mevrouw Van Cleuvenbergen komt de eer toe dat zij een aantal pijnpunten in de sector naar voren heeft gebracht. De indieners hebben gepoogd hierop in te spelen door een beperkt decretaal kader uit te werken en met een regeling te starten.

Een eerste doelstelling van het voorstel is de kwaliteit in de sector van het niet-dringend liggend zie-

kenvervoer te bevorderen. Het kwaliteitsbeleid is altijd een belangrijk aandachtspunt geweest in deze commissie. Het voeren van een kwaliteitsbeleid wordt gekoppeld aan de erkenning van voorzieningen in de welzijns- en de gezondheidssector. Een tweede doelstelling betreft de toegankelijkheid van het niet-dringend liggend ziekenvervoer voor elke patiënt of cliënt, zonder onderscheid van leeftijd, geslacht, ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en zonder onderscheid van de vermogenstoestand van de betrokkene. Het is de bedoeling verantwoorde zorg te verlenen of bijstand te verstrekken en de patiënt respectvol te behandelen of te begeleiden.

Dit zijn de uitgangspunten om te komen tot een regeling voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer. “Liggend” slaat hier niet op de houding van de patiënt, maar op het type voertuig waarmee hij/zij wordt vervoerd.

De indieners willen overregulering vermijden. Het probleem in deze sector is dat niet altijd een goed onderscheid gemaakt wordt tussen het dringend en het niet-dringend ziekenvervoer. De sector zelf zou dit onderscheid duidelijk moeten maken. Het is de bedoeling een aantal regels vast te stellen en een aantal eisen op te leggen aan dit vervoer, binnen het Vlaams Gewest. Dat betekent dat een “Waalse” vervoerder die patiënten vervoert naar een voorziening in het Vlaamse Gewest onder deze regeling valt.

De verplichtingen die de indieners willen opleggen, worden hier niet uitgewerkt. Een onafhankelijke expertencommissie zal worden opgericht, bestaande uit onder meer actoren uit de sector. Momenteel is er een groot verschil in de aangeboden kwaliteit en de tarieven. Er bestaat op dit ogenblik geen enkele reglementering. Het Riziv komt wel tegemoet voor bepaalde categorieën van patiënten, nl. voor premature pasgeborenen, voor patiënten die naar nierdialyse gaan en voor kankerpatiënten die naar chemotherapie of bestralingsbehandelingen vervoerd moeten worden. Diverse ziekenfondsen hebben bijdragen voor niet-dringend liggend ziekenvervoer opgenomen in de aanvullende verzekeringspolissen die zij aanbieden. De voorwaarden zijn zeer uiteenlopend. Sommige ziekenfondsen betalen procentsgewijs uit, variërend van 100 tot 75 percent, al dan niet met een maximum. Anderen betalen een kilometerprijs. Vaak wordt een onderscheid gemaakt tussen niet-dringend en dringend vervoer, waarbij de tegemoetkomingen voor het dringend vervoer hoger liggen.

Het is de bedoeling een aantal kwaliteitseisen voorop te stellen. Volgens het Rode Kruis, dat 20 klachten per jaar meldt, heeft de helft van de klachten betrekking op de kwaliteit, de andere helft op de factuur. Men raamt het aantal ritten per jaar in Vlaanderen op 425.000.

Zoals mevrouw Van Cleuvenbergen reeds aanhaalde is de tewerkstelling ook een belangrijk gegeven. De sector vraagt zelf om wettelijke voorschriften inzake de oprichting van initiatieven voor gestructureerde extramurale zorgverlening.

De heer Koen Helsen besluit dat dit voorstel inderdaad zeer beknopt is, maar het belangrijkste punt is de oprichting van de expertencommissie, die belast wordt met bepaling, actualisering, voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen, en die een kwaliteitscertificaat zal kunnen toekennen.

III. Algemene bespreking

Mevrouw Ria Van Den Heuvel is de mening toegedaan dat dit voorstel op dit ogenblik het enig haalbare is.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verduidelijkt dat het voorstel van resolutie enkele jaren geleden werd ingediend met de bedoeling dat de Vlaamse regering er werk van zou maken tijdens deze zittingsperiode. Dat is belangrijk omdat voor het aanvangen van een nieuwe zittingsperiode duidelijk moet zijn hoeveel middelen hiervoor nodig zijn. De volgende regering kan dan in de nodige middelen voorzien.

Spreeker blijft bij haar standpunt : het voorstel van decreet biedt volgens haar geen enkele meerwaarde ; het is een veredeld voorstel van resolutie. Het voorstel van decreet handelt overigens alleen over de kwaliteit van het zorgaanbod, en niet over de financiële aspecten, de vereiste diploma's en opleidingen. Het voorstel van resolutie moet worden aangehouden omdat het verder gaat dan het voorstel van decreet.

Op de hoorzitting heeft het Rode Kruis een modelvoorstel van decreet aangereikt. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen had verwacht dat de indieners dit als uitgangspunt gehanteerd zouden hebben. Het lid somt een aantal punten uit dat voorstel op : de vereiste rechtspersoonlijkheid ; regels inzake hygiëne en infrastructuur ; de verwijzing naar het kwaliteitsdecreet ; afspraken over de procedure – waarbij de Vlaamse regering instaat voor de concrete uitvoering in samenspraak met de sector – ;

erkenning door de Vlaamse Gezondheidsraad en eventueel de Vlaamse adviesraad. Wat volgens mevrouw Riet Van Cleuvenbergen wel ontbrak, was een klachtenprocedure en het prijsbeleid.

Toen Test Aankoop vorige zomer meldde dat de prijsvorming in de sector totaal onduidelijk was voor de patiënt, voelde ook de Franstalige Gemeenschap zich aangesproken, zegt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Ondertussen ligt daar reeds een voorontwerp van decreet klaar dat de naam decreet waard is, omdat het normatief is. Een decreet moet regels bevatten en niet louter een commissie oprichten die regelgeving zal voorbereiden. Dat is inhoud voor een resolutie, vindt spreker. Het lid is overigens benieuwd naar het legistiek advies van de diensten van het Vlaams Parlement over dit voorstel van decreet. Zij is ervan overtuigd dat hierover zeker een opmerking werd gemaakt.

Bij het voorstel van decreet ontbreekt het advies van de Vlaamse Gezondheidsraad. Het is de gewoonte dat die raad geconsulteerd wordt over gezondheidsaangelegenheden, merkt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verder op. Timing speelt hier nu geen rol, want gezien het ontbreken aan meerwaarde ten opzichte van het voorstel van resolutie, kan het geen probleem zijn dat het voorstel van decreet pas bij het begin van de volgende zittingsperiode goedgekeurd wordt.

Verder ontbreekt ook de afstemming op de Europese regelgeving, nl. de Europese richtlijn inzake inrichting van ziekenwagens die weliswaar nog niet door België uitgevoerd wordt. Er is ook de regelgeving inzake het grensoverschrijdend aanbieden van diensten, zegt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Dat betekent dat men vanuit bv. Nederland diensten zouden kunnen aanbieden volgens de Nederlandse reglementering. Omgekeerd betekent dit dat het ziekenvervoer vanuit Vlaanderen volledig zonder regels zou verlopen. Dit kan tot conflicten leiden als niet vanuit Vlaanderen een voorzet gegeven wordt dat Vlaanderen een uitzondering moet kunnen krijgen.

Op 9 juli 2002 (in antwoord op een vraag om uitleg) deelde voormalig minister Mieke Vogels mee dat op 24 juni 2002 een interministeriële conferentie volksgezondheid dit onderwerp behandeld had. Ze verklaarde uitdrukkelijk dat de Raad van State oordeelde dat het geen federale bevoegdheid was. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen citeert de minister verder : “Binnen de Vlaamse Gemeenschap is een ontwerpdecreet opgemaakt. Dit ontwerpdecreet legt de basis voor een zo volledig mogelijke responsabilisering van de sector zelf, nl. zelfregule-

ring door uitreiking van een kwaliteitscertificaat op gezag van een onafhankelijke expertencommissie ingesteld en gefinancierd door de sector zelf". De minister verklaarde toen ook dat een dergelijk kwaliteitscertificaat een verplichte voorwaarde zou zijn voor de exploitatie van een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer. Blijkbaar heeft het ontwerpdecreet het niet gehaald, stelt het lid vast. Ze vindt het wel gedeeltelijk terug in dit voorstel van decreet, zij het in afgezwakte vorm. Er wordt in de tekst niet gesproken over de uitreiking van kwaliteitscertificaat als verplichte voorwaarde. Ten tweede wordt geen melding gemaakt van een expertencommissie door de sector zelf opgericht en gefinancierd.

Volgens mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vindt de sector het voorstel van decreet een goede regeling, maar zij kennen het verschil niet tussen een decreet en een resolutie. Test Aankoop is zeer ontgoocheld over het voorstel. Zij hebben documenten doorgespeeld aan het kabinet om regels op te stellen als uitgangspunt voor overleg met de sector. Ten slotte wil mevrouw Riet Van Cleuvenbergen de indieners erop attent maken dat een strengere regelgeving in Wallonië gevolgen heeft voor de Vlaamse diensten die werken over de taalgrens. Het lid blijft bij haar pleidooi om het voorstel van decreet om te vormen tot een voorstel van resolutie.

De heer Koen Helsen meent dat het gegeven van de tewerkstelling en het statuut van het personeel geen eenvoudige zaak is. Dit en het feit dat op federaal vlak verder gewerkt is aan een statuut voor de vrijwilliger, heeft meegespeeld in de totstandkoming van het voorstel van decreet. Terwijl er aanvankelijk ook geen duidelijkheid was over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer, is die er ondertussen wel gekomen. Spreker geeft toe dat het voorstel van resolutie van o.m. mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verder gaat dan het voorstel van decreet, in die zin dat het alle punten aanhaalt waarover de expertencommissie zich zal moeten buigen. De vraag is echter : wat moet er eerst komen ? Het voorstel van decreet bepaalt de oprichting van de expertencommissie en een aantal grote uitgangspunten. Het heeft niet de ambitie een volledige regeling uit te werken.

De heer Koen Helsen merkt verder op dat het Rode Kruis niet de enigen in de sector zijn. Bovendien zijn er ook opmerkingen te maken bij dat voorstel, waar vorige spreker overigens reeds op wees. De indiener vindt dus dat men zich niet moet laten leiden door dat ene voorstel, zoals men zich

ook niet moet laten leiden door de regeling in Wallonië. Die voorstellen kunnen wel meegenomen worden door de expertencommissie. Het is in ieder geval de bedoeling overregulering te vermijden.

Mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, beaamt ook dat het voorstel van decreet beperkt is. De kern zit vervat in artikel 6 dat de oprichting van de expertencommissie bepaalt, met zijn taken, waaronder de uitreiking van een kwaliteitscertificaat. De minister vangt echo's op uit de sector, o.a. van het Rode Kruis, dat zij het voorstel als een start beschouwen en ook geen voorstander zijn van een nutteloze overregulering. Belangrijk voor hen is dat er ruimte is voor verdere invulling. De keuze voor zelfregulering wordt geapprecieerd door het werkveld, temeer omdat degenen die ziekenvervoer organiseren van zeer diverse pluimage zijn. Het voorstel van decreet is een aanzet om voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer een regeling uit te werken. Nu is er een vacuüm. Test Aankoop is inderdaad voorstander van meer regulering, maar de sector niet. Zij zijn wel vragende partij voor een kwaliteitslabel waaraan de nodige kenbaarheid gegeven wordt. Het voorstel van decreet geeft een zekerheid zonder alles in een keurslijf te steken.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen staat volledig achter de idee van zelfregulering door de sector, maar een voorstel van decreet is een verkeerd instrument om de sector samen te doen zitten. Dat had beter in een voorstel van resolutie gekund. Bovendien is er ondertussen – sinds het indienen van het voorstel van resolutie – drie jaar nuttige tijd verloren gegaan. Een regeling is niet mogelijk zonder het perspectief op financiële middelen. Kwaliteitseisen opleggen vergt middelen. Spreker heeft destijds doelbewust een voorstel van resolutie ingediend, want het dossier was nog niet rijp voor een decreet.

De heer Koen Helsen is van oordeel dat de discussie over een resolutie of een decreet eindeloos is. Het voorstel van decreet zal er wel toe leiden dat effectief gestart wordt met de expertencommissie. De Vlaamse regering is verplicht via uitvoeringsbesluit de expertencommissie op te richten. De sector zelf geraakt er niet uit ; de expertencommissie betekent een effectieve start.

Mevrouw Sonja Becq betwijfelt dat de sector er wel zal uitraken met dit voorstel van decreet, met de expertencommissie. Kan men de instrumenten opsommen die daartoe zullen bijdragen ? De heer Koen Helsen verwijst naar de oprichting van de commissie die representatief is samengesteld. Me-

vrouw Riet Van Cleuvenbergen wijst erop dat er veel aanbieders van niet-dringend liggend ziekenvervoer niet georganiseerd zijn. Ze blijft er verder bij dat het voorstel van resolutie veel concreter is dan het voorstel van decreet dat eigenlijk normatief moet zijn.

Wat het advies van de Vlaamse Gezondheidsraad betreft, zegt de heer Koen Helsen dat dit geen verplichting is voor een voorstel van decreet.

De commissieleden worden het uiteindelijk eens om zowel het voorstel van resolutie als het voorstel van decreet te steunen, zij het beide licht geamendeerd. Mevrouw Ria Van Den Heuvel zegt van de minister vernomen te hebben dat zij bijkomende documenten ter illustratie van het voorstel van decreet aan de commissie zal bezorgen voor de behandeling ervan in de plenaire vergadering.

IV. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen is van oordeel dat bv. de term kwaliteitscertificaat beter bij de definities was opgenomen. De term verzorgingsvoorzieningen is een algemeen begrip. Het lid wil wijzen op een aantal gevaren. De centra of diensten voor revalidatie die hieronder vallen, kunnen momenteel in bepaalde omstandigheden een federale tegemoetkoming krijgen voor vervoer van hun cliënteel. Men moet er zich voor hoeden geen bijkomende normen op te leggen en het niet ingewikkelder te maken dan het nu is.

Verder zegt het lid begrepen te hebben dat de term “liggend” niet letterlijk genomen moet worden. Vervoer van een patiënt in een rolstoel valt dus ook onder deze regelgeving. De sector kan het best afbakenen wat verstaan moet worden onder “niet-dringend liggend ziekenvervoer”. Het belangrijkste zijn de termen “niet-dringend” en “ziekenvervoer”. De indieners bevestigen dit.

Artikel 2 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 3 en 4

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat in artikel 3 verwezen wordt naar kwaliteitseisen en dus indirect verwezen wordt naar het kwaliteitsdecreet zelf. Het lid acht het beter ook effectief te verwijzen naar het kwaliteitsdecreet. De heer Koen Helsen repliceert dat in de algemene toelichting verwezen wordt naar het kwaliteitsdecreet.

De artikelen 3 en 4 worden unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 5

Artikel 5 gaat over verantwoordelijkheden inzake veiligheid. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen wil erop wijzen dat iedereen die iets voor andere personen doet, nu reeds die verantwoordelijkheid draagt. Iedereen moet zich houden aan de normen bepaald in het Burgerlijk Wetboek. In feite gaat het dus niet om bijkomende garanties. De heer Koen Helsen beaamt dit, maar deze bepaling werd uitdrukkelijk ingeschreven omdat het aanbod blijkbaar niet altijd voldoet.

Artikel 5 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 6

Artikel 6 bepaalt onder meer dat de onafhankelijke commissie is samengesteld uit alle actoren die actief zijn op het werkveld. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen onderstreept dat dit ook effectief moet gebeuren. Daarbij mag men bv. de spoeddiensten niet vergeten.

De heer Koen Helsen verwijst naar het voorstel van resolutie van vorige spreker (dat door de meerderheid wordt gesteund) dat stelt dat het volledige aanbod van diensten in kaart gebracht moet worden. De vrees van vorige spreker is dus ongegrond.

Het kwaliteitscertificaat wordt vermeld zonder verdere specificering. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen is de mening toegedaan dat als het kwaliteitscertificaat er ooit komt, dit decretaal verankerd moet worden, omdat de link moet gelegd worden naar het kwaliteitsdecreet. Er is nu wel de engagementsverklaring van twee grote diensten op vrijwillige basis. Hoewel het lid dat voorstel inhoudet

lijk goed vindt, kan het volgens haar niet het uitgangspunt zijn voor de hele sector.

Het bepalen van de inhoud van het kwaliteitscertificaat komt aan de onafhankelijke commissie toe, antwoordt de heer Koen Helsen.

De heer Felix Strackx vraagt of de werking van die commissie geblokkeerd wordt als er een dienst niet wil meewerken. Mevrouw Ria Van Den Heuvel repliceert dat het erom gaat dat iedereen uitgenodigd wordt om mee te werken in de commissie. De heer Koen Helsen voegt eraan toe dat dit voorwerp is van de uitvoeringsbesluiten. Het is wel duidelijk de bedoeling om iedereen te betrekken. Wie niet wil meewerken, moet achteraf niet klagen.

Artikel 6 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 7 en 8

Artikel 7 bepaalt onder meer dat de Vlaamse regering interne of externe organen of personen kan belasten met de controle op de bepalingen in artikel 5 en 6. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen meent dat deze bepaling te vroeg komt. Eerst moet het parlement weten om welke bepalingen (uitvoering) het concreet gaat en wie ze opvolgt. Spreker is voorstander van controle door interne organen of personen, de administratie dus. Aangezien het om kwaliteit en controle op gezondheidsvoorzieningen gaat, pleit het lid om analoog aan andere reglementeringen te werken, dus met controle via de administratie. Men kan beter de administratie daartoe versterken dan externen aan te duiden die ook betaald moeten worden.

Overigens zal het juridisch niet afdwingbaar zijn om elke dienst alle gegevens ter beschikking te laten stellen aan de bevoegde controleorganen als de eerste bepaling van artikel 7 niet juridisch afdwingbaar is. Ofwel gaat het om erkenningsbevoegdheid en controle in het kader van een erkenning, ofwel om politionele bevoegdheid, zegt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. In dit geval gelden geen van beide. Het lid vreest dus dat dit dode letter zal blijven, tenzij het op vrijwillige basis gebeurt.

De artikelen 7 en 8 worden unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 9

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vraagt waarom het decreet pas in werking moet treden vanaf 1 januari 2005. Als het toch enkel gaat om de oprichting van de onafhankelijke commissie, waarom zou de sector al niet uitgenodigd kunnen worden, zodat ze bijvoorbeeld in september voor het eerst kunnen bijeenkomen? Dit is mogelijk ongeacht de samenstelling van de nieuwe regering, aangezien alle partijen het voorstel steunen. Het lid stelt voor deze bepaling weg te laten, waardoor het automatisme geldt dat het decreet tien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking treedt..

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Koen Helsen, Carlo Daelman, en Jan Roegiers en mevrouw Ria Van Den Heuvel dienen een amendement in dat ertoe strekt artikel 9 te schrappen (2158/2, amendement nr. 1)

Het amendement wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

V. Stemming over het geheel

Het voorstel van decreet, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen zegt zich te hebben onthouden omdat zij het voorstel van decreet overbodig vindt.

De verslaggever,

de voorzitter,

Carlo DAELMAN

Koen HELSEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Definities en algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° verzorgingsvoorzieningen: de voorzieningen die werkzaam zijn op het vlak van het gezondheidsbeleid, bedoeld in artikel 5, § 1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de centra of diensten voor revalidatie die zich in hoofdzaak richten tot personen met een handicap in het kader van de bijstand aan personen, bedoeld in artikel 5, § 1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ;
- 2° niet-dringend liggend ziekenvervoer : het liggend ziekenvervoer naar, van of tussen verzorgingsvoorzieningen, welzijnsvoorzieningen of zorgverstrekkers die gevestigd zijn op het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad regelt dit decreet het vervoer naar, van of tussen verzorgingsvoorzieningen, welzijnsvoorzieningen of zorgverstrekkers die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen ;
- 3° dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer : een organisatie van een of meer personen, al of niet met het oogmerk winstgevend te zijn, die niet-dringend liggend ziekenvervoer aanbiedt.

HOOFDSTUK II**Werkingsbeginselen****Artikel 3**

§ 1. Onverminderd de naleving van de erkenningsnormen die op haar van toepassing zijn, verstrekt een verzorgingsvoorziening, overeenkomstig haar opdracht, aan iedere gebruiker verantwoorde zorg, zonder onderscheid van leeftijd of geslacht, van ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging, van ras of geaardheid en zonder onderscheid van de vermogenstoestand van de betrokkene.

§ 2. De verantwoorde zorg, bedoeld in § 1, voldoet aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit, maatschappelijke aanvaardbaarheid en gebruikersgerichtheid. Bij het verstrekken van die zorg worden respect voor de menselijke waardigheid en diversiteit, de bejegening, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het zelfbeschikkingsrecht, de klachtenbemiddeling en -behandeling, de informatie aan en de inspraak van de gebruiker en iedere belanghebbende uit zijn leefomgeving gegarandeerd.

§ 3. Verzorgingsvoorzieningen en gebruikers hebben elk een aandeel in de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de zorg, onverminderd de verantwoordelijkheid van de overheid.

HOOFDSTUK III**Doelstellingen****Artikel 4**

Dit decreet voert een algemene regeling in voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer waarbij door zelfregulering van de sector voldaan wordt aan de kwaliteits- en de veiligheidseisen ter bescherming van de gebruiker.

HOOFDSTUK IV

Het niet-dringend liggend ziekenvervoer

geldboete van 26 euro tot 2.000 euro of met een van die straffen alleen, hij die zich ten onrechte beroept op of misbruik maakt van het kwaliteitscertificaat bedoeld in artikel 6.

Artikel 5

De exploitant van een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer is ervoor verantwoordelijk dat het vervoer van elke gebruiker wordt uitgevoerd met inachtneming van de bepalingen van artikel 3 en de vereisten inzake veiligheid.

Artikel 6

De Vlaamse regering richt een onafhankelijke commissie op, die belast is met de bepaling, de actualisering en de voortgangsbewaking van de minimumkwaliteitseisen op grond waarvan een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer een kwaliteitscertificaat kan krijgen. De commissie is samengesteld uit alle actoren die actief zijn op het werkveld.

Artikel 7

De Vlaamse regering kan interne of externe organen of personen belasten met de controle op de naleving van de bepalingen van artikelen 5 en 6, en van de besluiten die krachtens die bepalingen zijn genomen.

Elke dienst stelt aan de bevoegde controleorganen of -personen alle gegevens ter beschikking die voor de controle en het toezicht noodzakelijk zijn, en zij verleent hen toegang tot de dienst en alle gebruikte uitrusting met het oog op het uitvoeren van de controles.

HOOFDSTUK V

Strafbepalingen

Artikel 8

Onverminderd de toepassing van de straffen in het Strafwetboek, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een